

POLITIKEN

- 2 -

Ad 3:

Politiken har ikke sat andre personer end netop Peter Schmidt i forbindelse med Anti-pædagogisk netværk. Således heller ikke skrevet, at der skulle være andre pædofile i gruppen.

I øvrigt omkring Peter Schmidts seksuelle og pædagogiske opfattelse henvises til bogen "Frie og HELE børn", hvor der er vedlagt kopier af interessante passager.

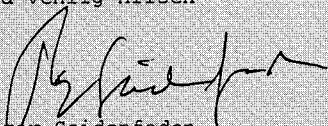
Ad 4:

Politiken beklager det "bl.a.", som kunne antyde, at Anti-pædagogisk netværk annoncerer i andre blade og aviser. Vel at mærke, hvis det kan godtgøres, at Peter Schmidt overhovedet ikke bruger andre kanaler for Anti-pædagogisk netværk end netop Politiken. Dog er der i de vedlagte udklip fra Peter Schmidt selv noget, som tyder på, at Peter Schmidt bruger andre medier til at sprede kendskabet til bogen - selv om det ikke står anført, hvor de vedlagte bogannoncer helt konkret har været trykt. Men næppe kun i Politiken.

Ad 5:

Politiken har ikke citeret eller på anden måde formidlet, at Peter Schmidt skulle "gide at passe børn privat".

Med venlig hilsen

Tøger Seidenfaden
Chefredaktør

Bilag: Pressemateriale til Politiken bestående af pressemeddelelse fra Peter Schmidt, en bogannonce, hvor Peter Schmidt selv har tilføjet yderligere bedrifter.

Kopier fra bogen "Frie og HELE børn" side 85, 88, 90. Bemærk de markerede afsnit.

Til
 Pressenævnet
 Porthusgade 3
 1213 København K.

Sag nr. 33/1995

Peter Schmidt's svar på hr. Seidenfaden's svar på Schmidt's klage over Politiken:

Ang.: *Skrivelse fra Politiken til Pressenævnet dateret 16. marts 1995 - modtaget af Pressenævnet 24.3.95.*

Svar til Seidenfaden's Ad 1):

Hr. Seidenfaden's lemfældige og ukritiske holdning til falsk etikettering af undertegnede er både chokerende og tankevækkende. Ikke mindst da denne holdning stammer fra en chefredaktør. Jeg kan dog se, at det desværre er nødvendigt at oplyse chefredaktøren samt mindst én af hans journalister om, at det normale i de fleste foreninger/grupper, som eksempelvis SMil - foreningen for sado-masochister, Pædofil-gruppen og Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske, er, at alle disse grupperinger optager sympatisører som medlemmer. Som dokumentation herfor vedlægges vedtægter for disse 3 organisationer. Jeg har understreget de steder i vedtægterne, hvor krav til medlemskab fremgår. Det helt normale er, at enten står der direkte, at sympatisører er velkomne, eller også står der noget i retning af: *"Enhver, der tilslutter sig foreningens formål, er villig til at anerkende foreningens vedtægter og er fyldt 18 år, kan blive medlem"* - dette eksempel er fra foreningen SMil's vedtægter. I vedtægterne for Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske står der direkte ordret *"sympatisør"*. Pædofilgruppen's krav til medlemskab lyder: *"Skal man være pædofil for at være medlem? Nej, Pædofilgruppen kan optage enhver, der støtter vores formål, som medlem"*. Alle disse vedtægter og foldere er vedlagt som fotokopier. Pædofilgruppen's er dateret fra 1988, som netop er folderen fra det tidspunkt, jeg selv var aktiv i gruppen.

Herudover er der eksemplet om Lars Ullerstam, en svensk psykiater, forfatter til bl.a. *"De erotiske minoriteter"* og i 1962 stifteren af en ekshibitionistgruppe i Göteborg. Jeg har vedlagt to kassettebåndskopier (1 til Pressenævnet og 1 til Politiken) med et kort interview med Ullerstam (fra Radio Rosa), hvor psykiateren fortæller om, da han ovenikøbet selv startede denne gruppe. Ifølge chefredaktørens tankegang må man antage, at Lars Ullerstam selv er ekshibitionist! Lars Ullerstam er imidlertid *ikke* ekshibitionist, men en psykiater der vil hjælpe nogle mennesker i nød. Og derfor oprettede han en gruppe for disse mennesker. Ligesom Ullerstam har jeg stiftet en ekshibitionistgruppe (for mit vedkommende var det i 1990), og ligesom Ullerstam er jeg heller ikke af den grund blevet gjort til ekshibitionist!

Autenciteten af interviewet med Ullerstam kan bekræftes ved at ringe til Radio Rosa's journalist Agner Fog på telefon nr. 31 10 22 43 eller Dorthe Bjarnov, sidstnævnte har formidlet kontakten mellem Ullerstam og Radio Rosa.

I 1984 var jeg medstifter af Pædofilgruppen i Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske. Jeg støttede en pædofil i at fremlægge et forslag til anerkendelse af en pædofilgruppe på lige fod med andre grupper i Landsforeningen. Havde jeg ikke stillet mig op som medstifter på daværende generalforsamling, havde den pædofile formentlig ikke fremlagt det omtalte forslag og så havde de pædofile ikke fået den gruppe i Landsforeningen, som

man ønskede på det tidspunkt. Derfor blev jeg medstifter. I øvrigt er det for mig et anti-pædagogisk overordnende princip at yde støtte til undertrykte mennesker, der ikke selv vil undertrykke nogen. I vores samfund er de pædofile, efter min mening, en undertrykt gruppe. Mine anti-pædagogiske principper har jeg uddybet i min bog "hele og FRIE børn".

Hvis jeg skulle være alle de personlighedstyper, eller som de personer, som jeg har været fortaler for, stifter/medstifter/medlem af, initiativtager til, så skulle jeg være *lesbisk, pædofil, transvestit, sado-masochist, indvandrer*³², *fetichist, politisk flygtning, barn, neger, kvinde, gammel pensionist, kineser, grønlænder, zoofil*, osv. Men jeg er ingen af disse. Og ingen kan være alle disse. Vedlagt "*Racisme og sexisme*"³³ fra Socialistisk Dagblad og en kronik af undertegnede fra dagbladet Information for at dokumentere bredden i mit seksual-etniske politiske arbejde gennem snart 24 år. Jeg var medlem af Alpha Diallo-komiteen, omtalt i min artikel "*Racisme og sexisme*" Og som det fremgår af Seidenfadens bilag A, er jeg bl.a. stifter af/initiativtager til Faglig ligestillingsgruppe mod sexisme, racisme, alderisme samt ligestillingsudvalg i 3 forskellige fagforeninger.

Svar til Ad 2):

Når udgangspunktet for en logisk eller ikke logisk tankegang er falsk, kan selv nok så meget "logik" ikke rette op på en fejl, med mindre der er tale om en tilfældighed. Når sympatisører beviseligt kan være medlemmer af en gruppe/forening, har man ikke ret til at kalde alle medlemmer det, som gruppen ellers står for. Fordi jeg har været sympatisør i Pædofilgruppen, gør det mig ikke til pædofil i Anti-pædagogisk netværk! Og derfor har Politiken ikke ret til at kalde mig pædofil.

Det er rigtigt, at jeg ikke gør nogen hemmelighed ud af, at jeg er stifteren af Anti-pædagogisk netværk. Hele mine 23 års lange seksualpolitiske "karriere" har hovedsagelig bygget på ingen hemmeligheder og fuld åbenhed. Det er derfor det er naturligt og muligt for mig som ikke-pædofil bl.a. at støtte de pædofiles frigørelseskamp. I princippet ligesom Christian Kampmann, Bente Clod, Helle Jarlmoser - senere forkvinde for Dansk Kvinde-samfund - disse tre personer var medlem af redaktionen af bladet Seksualpolitik, som jeg var medstifter af. Bladet Seksualpolitik gik ind for en total ophævelse af den seksuelle lavalder, som i øvrigt er identisk med Pædofilgruppens mål. Se vedlagte Seksualpolitik samt artikler af Christian Kampmann og Bente Clod m.m. i B.T. og Seksualpolitik.

Svar til Ad 3), første afsnit:

Hverken en eller flere pædofile står bag Anti-pædagogisk netværk. Alligevel er, efter min mening, helhedsindtrykket for flertallet af Politikens læsere, at der står pædofile bag Anti-pædagogisk netværk, som er et fejlagtigt indtryk.

Svar til Ad 3), andet afsnit:

Seidenfadens tankegang hér er: Hvis man har den opfattelse, at pædofili i sig selv er uskadeligt, så må man selv være pædofil - hvorfor ellers henvise til nogle afsnit i min bog? Men hvis chefredaktørens tankegang havde noget på sig, så måtte en lang række forskere alle selv være pædofile! Samt alle daværende medlemmer af Seksualpolitik's redaktion! Og denne tankegang er selvsagt lidet sandsynlig.

Udover den af Seidenfaden omtalte side 85, vedlægger jeg de foregående og efterfølgende sider 84 samt 86-87 (Seidenfadens side 85 er = Bilag D, første side). Når man nu læser disse sider i deres helhed, fremgår det krystalklart at lektor ved Aalborg Universi-

³² Fra jeg var 5 til jeg var 21 år gammel var jeg dansk indvandrer i et amerikansk miljø. Siden 1964 har jeg opholdt mig i Danmark, ikke som indvandrer, men som den danske statsborger jeg i øvrigt altid har været.

³³ Uddrag fra denne artikel findes i 1. del under overskriften "*Helen Nash og Alpha Diallo*".

tetscenter Hans Hessellund selv har anmeldt omtalte af Seidenfaden "interessante passager", hvad angår første side af Bilag D. Hessellund skrev i sin anmeldelse i Nordisk Psykologi og i selve Politikens Hus, nemlig i Ekstra Bladet. Ligeledes fremgår det nu klart, at mine "Faktorer til at vurdere og beskytte børns grænser" (Bilag D) bygger på omtalte anmeldelse af Hessellund. Ifølge Seidenfaden's egen tankegang må Hans Hessellund selv være pædofil, og i forlængelse heraf måske også den der står bag Hessellund's anmeldelse på Ekstra Bladet!

Svar til Ad 4):

Hr. Seidenfaden roder annoncering for min bog sammen med en annonce for Anti-pædagogisk netværk. Annoncen for min bog har cirkuleret i alle landets dagblade, ikke mindst i Politiken, i ca. 1^{1/2} år. Annoncen "Anti-pædagogisk netværk - en diskussions- og børnepasningsgruppe for forældre, socialarbejdere og andre" har udelukkende optrådt i "Kom Frit Frem" i Politiken. Bilag A er et annonceudkast, der aldrig blev trykt, desværre. Til min fortrydelse ville fagbladet Socialpædagogen ikke trykke den. Bilag B er ikke en annonce som sådan, men en reaktion på den hetz fagbladet Socialpædagogen satte i gang mod mig og som blev refereret til i radio og TV. Det var, som dateret på skrivelsen, 25.1.95. Derfor denne skrivelse i ganske få eksemplarer, afleveret af mig personligt og kun til medierne. Bilag C er tydeligt ikke en annonce for Anti-pædagogisk netværk, men en annonce for min bog. I øvrigt eksisterede netværket slet ikke, da min bog udkom og det er ikke nævnt i bogannoncen.

Svar til Ad 5):

Overfor Socialpædagogen, som er den oprindelige ophavsmand til hele mistænkliggørelsen af mine aktiviteter og bog, havde jeg endda (i god tid før deres "historie" blev offentliggjort) fortalt, at jeg ikke selv gider at passe børn privat. Det skriver jeg her, fordi det synes jeg Politiken skulle vide. Og det har jeg sagt til hvem som helst, der har villet spørge mig. Derfor skriver jeg også i mit læserbrev til Politiken, at for mit vedkommende er det ligegyldigt "om netværket nogensinde kommer til at passe børn", da folk selv må tage ansvaret for, hvordan deres børn skal passes. Men jeg vil hellere end gerne medvirke til at starte en relevant debat.

Udover det øvrige materiale tilføjer jeg nogle faglige definitioner på pædofil og pædofili. Disse definitioner udelukker, at jeg kan være pædofil, men vedkender fra fagligt hold at alle mennesker har "noget pædofili" i sig:

"En pædofil er en person (oftest, måske altid en mand), der især føler sig tiltrukket af personer, der aldersmæssigt befinder sig i perioden før, under og/eller lige efter puberteten. Den pædofile finder sin egentlige seksuelle tilfredsstillelse i forhold til børn og unge i denne aldersgruppe, idet der er store individuelle variationer med hensyn til, hvilken aldersgruppe der er den foretrukne. Det er karakteristisk, at i og med den unge bliver fuldt udviklet i legemlig henseende, forringes hans seksuelle tiltrækning for den pædofile." (Taget fra "Klinisk Sexologi" af overlæge Preben Hertoft, Sexologisk Klinik, Rigshospitalet.)

"Vanggaard (1969) mener, at voksne mænds og drenges gensidige seksuelle tiltrækning er noget ganske alment forekommende, som imidlertid undertrykkes i vor kultur. Bl.a. anfører han: "Mellem mænd og drenge... findes der følelsesforhold af en farve og intensitet, som nøjere betragtet naturligt må kaldes seksuelle, selv om det genitale kun ligger hinsides forholdet og uden for parternes bevidsthed." (side 279 fra "Klinisk Sexologi")."

Ud fra den faglige litteratur samt egen overbevisning er jeg absolut ikke pædofil, har aldrig været det og vil formentlig aldrig blive det. Jeg er voksen-til-voksen biseksuel og det er her, jeg finder min seksuelle interesse og tilfredshed. Når jeg siger, at en gennem-

snitsdansker har noget pædofili i sig, bevidst eller ubevidst, i mere eller mindre grad, så er jeg erkendelsesmæssigt i overensstemmelse med den anerkendte og estimerede forskning på området.

Og dette gør hverken mig, Preben Hertoft, Vanggaard eller andre til pædofile. I virkeligheden er dette yderst banalt og noget, som hvem som helst kan forstå teoretisk, også Politiken, enig eller ej. Derfor er der heller ingen undskyldning for at kalde mig "pædofil", når jeg ikke er det. Og derfor skal Politikens udlægning og omtale af mig og Anti-pædagogisk netværk selvfølgelig dementeres, og gerne af mig og med læserbrevet "Jeg er ikke pædofil" - Bilag 13, Feb. 1995. Også vedlagt brev til Folketinget, dateret 2.2.95.

Peter Schmidt

Politiken modtaget af Pressenævnet d.18/4-95

POLITIKEN

Pressenævnet
Porthusgade 3,
1213 København K

PRESSENÆVNET
Modtaget d. 18 / 4 -1995

12. april 1995

Politiken fastholder, at medlemskab af en forening (in casu er Peter Schmidt oven i købet stifter af Pædofilgruppen under Landsforeningen af Bøsser og Lesbiske) berettiger til bruge varebetegnelse, der knytter sig til foreningen. Eksempel: Et medlem af en Venstre-vælgerforening er Venstrem/k. Og ikke sympatisør.

I den aktuelle sag har vi kun kaldt Peter Schmidt pædofil og ikke beskæftiget os med, om han udøver sin seksualitet eller på andre måder foretager sig noget ulovlig. Det har vi nemlig ikke undersøgt.

I øvrigt henviser Politiken til vores forrige, uddybende svar i denne korrespondance.

Slutbemærkning: Underligt, at Peter Schmidt, som tilsyneladende har gjort det til et livsindhold at kæmpe for seksuel frigørelse på alle måder og planer, i den grad værger sig ved at blive kaldt pædofil.

Med venlig hilsen

Tøger Seidenfaden
Chefredaktør

Aktieselskabet Dagbladet Politiken
Reg. nr. 2297
Giro 9 00 11 90

Redaktionen
Rådhuspladsen 37
1785 København V

Telefon 33 11 85 11
Telefax 33 15 41 17

L-981/2041 1505 30.0009

“Den meget omtalte Peter Schmidt har skrevet en fantastisk bog, “hele og FRIE børn”, der sætter spørgsmålstegn ved vor tids sexuelle adfærd og ved pædagogers og voksnes forhold til børns og unges seksualitet. Teksten kan for folk, der ikke tåler forandringer, være meget provokerende. Det er synd, at redaktionen på dette blad har gjort Peter Schmidt til syndebuk ved at balancere på grænsen til bagvaskelse. Selv om Socialpædagogen på intet tidspunkt direkte har anklaget PS for pædofili, har den alligevel i høj grad formået at putte ordene i læserens mund, hvilket jeg betegner som en uetisk og fræk redaktionel handling.”

Lars Kjær Johansen, Socialpædagogen nr. 7, 1995

Stenløse, d. 20. apr. 1995

Til: Pressenævnet.

På givne foranledning skal jeg afgive følgende udtalelse:

I gennem godt 3 år har jeg været professionel rådgiver for Foreningen Pædofil-gruppen. Baggrunden herfor er mit erhvervsarbejde som sagsbehandler og socialrådgiver gennem godt 20 år (Kriminalforsorgen, Københavns Kommune, Frederiksborg Amt og Nicolajtjenesten); jeg er nu pensioneret.

Jeg er ikke selv pædofil (enkemand efter 30 års ægteskab), men har stor sympati og forståelse for de ofte ulykkelige mennesker, som tilhører en sexuel minoritet, og har i erhvervsårene ofte arbejdet positivt for sådanne mennesker.

Det forekommer særdeles ulogisk og forkert, hvis man vil påstå at en tilknytning til en bestemt gruppe mennesker, som f.eks. i mit tilfælde, skulle være ensbetydende med at man selv “er sådan”. - I den forening jeg repræsenterer findes adskillige sympatiserende medlemmer, som ønsker at støtte det humanitære og politiske arbejde, der er foreningens hovedformål. Disse mennesker - incl. undertegnede - ville i givet fald protestere kraftigt mod en sådan holdning, specielt hvis den blev udtrykt skriftligt overfor et større forum.

Her i landet skulle man tilklistre alt med idrætsanlæg, hvis nævnte påstand blev brugt i forbindelse med de talløse “sportsklub-venneforeninger” der eksisterer!

Det er min opfattelse, at alle analogiseringer i et spørgsmål som dette på forhånd er håbløse!

Med venlig hilsen

Svend Jensen
Tlf. 42 17 37 28

Til Pressenævnet
 Porthusgade 3
 1213 K.

Medmindre der foreligger anmeldelse om seksuelt overgreb, er der kun én, der er kompetent og berettiget til at udtale sig om en persons seksualitet, og det er personen selv.

Politiken fastholder at kalde Peter Schmidt for pædofil, med den begrundelse, at han er stifter af Pædofilgruppen under Landsforeningen af Bøsser og Lesbiske. Dette er i sig selv ukorrekt, idet han ikke er stifter, men medstifter. På hans protest svarer Politiken, at et sådant medlemsskab svarer til, at *"et medlem af en Venstre-vælgerforening er Venstre-m/k. Og ikke sympatisør"*.

Denne parallelisering siger imidlertid mere om niveauet i dansk partipolitik end om det foreliggende tilfælde. I andre politiske sammenhænge kan man udmærket være sympatisør og gøre det til et livsindhold at kæmpe for frigørelse af undertrykte grupper, selv om denne frigørelse kan betyde afgivelse af personlige privilegier, sådan som tilfældet f.eks. har været hos mange af dem, der har deltaget i Sydafrikas apartheid-kamp uden at være sorte - Nadine Gordimer er kun et enkelt, kendt tilfælde.

Når det drejer sig om kønspolitik, er paralleliseringen med en vælgerforening endnu mere misvisende. Adskillige mænd har deltaget i kønskampen på kvindebevægelsens side, f.eks. organiseret i Dansk Kvindesamfund. I alle større seksualpolitiske interesseorganisationer sidder der sympatisører, der ikke tilhører den pågældende minoritet. Dette kan lade sig gøre, eftersom der ikke i disse organisationers vedtægter findes optagelseskriterier med krav vedrørende medlemmernes seksuelle observans.

Når Peter Schmidt forlanger et dementi af en offentlig påstand om at være pædofil, er det ikke fordi det er ærekrænkende i sig selv. Men fordi det i dagens Danmark får visse konsekvenser. Dels for hans borgerlige omdømme i et på vigtige områder endnu kønsforskramt samfund - ikke mindst med hensyn til selve begrebet pædofili, der baserer sig på noget så arbitrært og omskifteligt som den officielle kriminelle seksuelle lavalder. Dels fordi en sådan offentligt fremført påstand dårligt kan undgå at medføre en forringelse af hans professionelle arbejdsmuligheder i arbejdet med børn, altså en risiko for at blive ramt på sit levebrød.

At insistere på at kalde Peter Schmidt pædofil tvært imod hans eget udsagn om sin personlige seksuelle observans kan kun skyldes enten et ønske om at fiske i rørt vand og yderligere blæse til en latent aggressivitet mod seksuelle minoritetsgrupper under dække af omsorg for børnene - eller ren og skær sensationstrang.

Det afgørende er imidlertid, at denne personlige forfølgelse af Peter Schmidt aldeles kommer til at skygge for hans ikke-personlige, ideologiske og kønspolitiske arbejde for en anerkendelse af børns seksualitet - et faktum som trods Freud stadig er et tys-tys emne, som der er behov for at debattere, ikke mindst fordi alle disse fortielser og fornægtelser senere i livet kan vise sig at have medført alvorlige konsekvenser for den personlige seksuelle udvikling - hvilket netop er udgangspunktet for Peter Schmidts kønspolitiske arbejde.

Derfor vil det være rimeligt at fremsætte en berigtigelse af påstanden om Peter

Schmidts pædofile observans og nøjes med at omtale ham som medstifter af Pædofilgruppen.

Maria Marcus

(Forfatter, mag.art., psykoterapeut med speciale i seksualitet (medlem af Psykoterapeut Foreningen)).

24.4.95

Til
Pressenævnet
Porthusgade 3
1213 København K.

Sag nr. 33/1995.

Nej, Politiken har ikke ret til at kalde mig pædofil, når jeg ikke er det. At jeg har været medstifter og medlem af Pædofilgruppen i en periode, er irrelevant som begrundelse for at kalde mig pædofil, når det i de fleste, hvis ikke alle, seksualpolitiske organisationer er helt normalt, at sympatisører ligeledes er medlemmer af disse. Nogle stiftere af seksualpolitiske grupper, som den svenske psykiater og forfatter Lars Ullerstam, der stiftede en exhibitionistgruppe, er ikke selv "som dem", gruppen er oprettet for (se tidligere tilsendt dokumentation desangående). Interviewet på kassettebånd med Lars Ullerstam samt mit eget tilfælde som medstifter af Pædofilgruppen er dokumentation på, at der findes stiftere, som er sympatisører med de mennesker, vi opretter grupper for.

Den virkelighed, at en bestemt seksualorientering ikke er en forudsætning for medlemskab af de seksualpolitiske organisationer, er oftest endda slået fast i disse organisationers vedtægter. Disse organisationers interesse i og vilje til at bevidstgøre den almindelige befolkning desangående er, efter min mening, også til stede (se vedlagte breve fra formand Søren Laursen, Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske, socialrådgiver Svend Jensen i Pædofilgruppen samt kommentar fra forfatter, mag.art. og psykoterapeut Maria Marcus). Desværre har tidsfristen til indlevering af nærværende sidste kommentar fra min side, inden Pressenævnets endelige afgørelse, forhindret mig i at indhente lignende "erklæringer" fra de øvrige seksualpolitiske organisationer som f.eks. SMil - foreningen for sado-masochister.

Jeg ønsker at gøre Pressenævnet opmærksom på hvad én konsekvens af at give Politiken medhold kan være: I vores samfund kan en etikettering som pædofil, for mit vedkommende, desværre let medføre, at jeg bliver stigmatiseret som pædofil pædagog og dermed umuligt kan få arbejde i hverken kommunale eller selvejende børne- og ungdomsinstitutioner, som jeg ellers er uddannet til. Dette kan koste mig mange penge og dette kan blive en katastrofe for mig.

Jeg ønsker ikke en begrænsning af ytringsfriheden, men en sikring af retten til genmæle. Derfor ønsker jeg blot, at mit læserbrev "Jeg er ikke pædofil" bliver trykt i Politiken snarest.

Peter Schmidt

Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske. Forbundet af 1948
Knabrostræde 3 - Postbox 1023 - 1007 København K.
Tlf. 33 13 19 48 - Fax 33 91 03 48

26.4.95

Pressenævnet
Porthusgade 3
1213 København K.

Vedr.: Dagbladet Politikens svar på klage fra Peter Schmidt

Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske, Forbundet af 1948 (LBL) er blevet bekendt med Dagbladet Politikens svar ved chefredaktør Tøger Seidenfaden til Pressenævnet angående klage fra Peter Schmidt.

I chefredaktørens svar af 16.03.95 skriver denne bl.a.: *"Således må man formode - og have ret til at skrive - at et medlem af Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske er enten bøsse eller lesbisk uden at skulle redegøre for, hvor tit, hvor meget og med hvem, disse mennesker dyrker sex."*

I LBL's vedtægter hedder det: *"Som medlem kan optages bøsser, lesbiske og andre, som sympatiserer med foreningens formål"*. Der er f.eks. eksempler på, at forældre og søskende til bøsser og lesbiske er medlemmer. Landsforeningen er således uenig med chefredaktøren.

I øvrigt er medlemskab af LBL hemmeligt og er som sådant omfattet af privatlivets fred på samme måde som en persons seksualliv.

For god ordens skyld skal det slås fast, at der, efter en landsmødebeslutning i slutningen af firserne, ikke længere er nogen pædofilgruppe under Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske.

Søren Laursen
Landsformand

Pressenævnets kendelse 18/5-1995:

Udskrift
af kendelsesprotokollen
for
det i medfør af lov nr. 348 af 6. juni 1991
om medieansvar oprettede Pressenævn.

I sag nr. 33/1995

Peter Schmidt
mod
Dagbladet Politiken

afsagde Pressenævnet torsdag den 18. maj 1995 sålydende

K e n d e l s e:

Peter Schmidt har klaget til Pressenævnet over, at Politiken har afvist at bringe et dementi i anledning af en artikel i bladet den 27. januar 1995.

I artiklen, der havde overskriften "Pas på privat pasning - Fem børn nok til at udløse tilladelse", hed det bl.a.:

"En pædofil som dagplejemor- eller far. Umiddelbart en grotesk tanke, men på baggrund af en konkret sag fra København, hvor en erklæret pædofil mand tilbyder børnepasning i en annonce, indskærper Socialministeriet, at kommunerne faktisk skal give tilladelse til at starte en privat pasning med over fem børn mod betaling.

.....